

MIDSOMMARDAGEN

IN NATIVITATE SANCTIS JOANNIS BAPTISTAE

Text Luk 1: 1: 57-80- Predikan Gunnar Edwardsson, ELBK

Evangeliet denna dag ställer oss inför den siste profeten Johannes Döparen och hans födelse, de profetior som då gick i uppfyllelse och hur människor ställde sig därtill. Förhistorien om ängeln som visar sig för Sakarias och vad han säger bekräftar vad profeterna sagt. Det är ju så med skriftens berättelser att de inte blivit upptecknade för nöjes skull eller för att berika litteraturen utan för vår frälsnings skull, *"allt som blivit nedskrivet, det är skrivet till vår undervisning"* säger aposteln, *"för att vi genom den ständaktighet och den tröst som skrifterna ger skall bevara vårt hopp"*. Så är det också med ordet denna dag, Johannes Döparens dag eller Midsommardagen, som ju är en stor festdag när sommaren börjat, men som för tankarna fram till de frälsningens under som vi firar vid julen, nämligen att Gud blev människa. Ty det är om Guds Son som Johannes predikan främst gäller och han är den som föregår Frälsaren i världen. Därför är hans födelse inte ringa utan stor och märklig som vi också hör ur dagens evangelium. Därför ska vi i dag stanna vid den helige Johannes Döparens födelse och se vad detta har att lära oss:

VID DEN HELIGE JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE

1. FÖRKUNNAS ATT GUDS ORD GÅR I UPPFYLLELSE

Johannes Döparens födelse var inte en födelse i allmänhet. Det som då skedde var vad Gud en gång sagt i sitt ord och som därför måste gå i uppfyllelse. Till skillnad emot människors ord och tankar, så är Guds Ord det bestående och förblivande, som när det en gång blivit utsagt också måste gå i uppfyllelse. *"Så här är det med ordet som utgår ur min mun: det skall icke vända tillbaka till mig fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det."* (Jes 55: 11) Därför heter det i Sakarias lovsång just *"såsom han hade lovat genom sina forntida heliga profeters mun"*. Det var alltså en uppfyllelse av Guds profetia som skedde den stund då Johannes Döparens föddes. *"Han ska gå framför honom i Elias ande och kraft"* säger ängeln. Och hos profeten Malaki läser vi: *"Se jag skall sända er profeten Elia, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärta till deras fäder"* (Mal 4: 5f.) Och av det kan vi lära hur Guds Ord är förblivande och bestående. Att vad han en gång sagt måste också uppfyllas och ske, efter hans muns ord.

Här kommer nu människors uppfattningar och säger att detta är omöjligt. Inget ord kan förbliva, Bibeln är bara vad människor tänkt sig och föreställt sig om Gud. Bibeln är därför omöjlig att tro på. Men det är just det förunderliga och viktiga att Gud uppenbarar sig genom det hörda, skrivna, lästa, förstådda, därför att han inte bara visar spåren av sitt väsen i naturen, där vi kan förstå hurudan makt och kraft hans väsen har. Men när han uppenbarar sig i sitt ord, då avslöjar han för oss sitt innersta väsen, sitt hjärtas tankar: *"Jag vet väl vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och icke ofärdens, till att giva er en framtid och ett hopp"* (Jer 29: 11). Det är Guds eget innersta väsen som han uppenbarar i sitt ord.

Och av ängels ord förstår vi hur viktigt det är att ta emot ordet med tro. Allt hålla det för sant och lita till det.

2. FÖRKUNNAS GUDS EVIGA ÅTERLÖSNING

Här träder nu meningen fram, med Johannes Döparens födelse. Han föddes inte för egen skull, utan för att fullgöra Guds uppdrag. Vara Guds profet, den siste bland profeter. Men såsom profet skulle han nu förkunna Guds förunderliga frälsning, inte blott av en del av mänskligheten, utan en försoning och frälsning som gällde alla. Ja det skulle ske som profeterna Malaki och Jeremia förbådat: *"Se jag skall sända ut min ängel. Med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre, som I åstunden - - - han skall luttra dem såsom guld och silver; och sedan skall de frambära åt HERREN offergåvor i rättfärdighet."* (Mal 3: 3ff) Ja *"I de dagarna skall jag låta en rättfärdig telning växa upp åt David. Han skall skaffa rätt och rättfärdighet på jorden. I de dagarna skall Juda varda frälst och Jerusalem bo i trygghet; och man skall kalla det så: HERREN vår rättfärdighet."* Denna uppenbarelse av Herrens rättfärdighet, den skulle inte ske efter människors sätt att tänka eller lagens rättfärdighet, utan efter evangeliets rättfärdighet. En rättfärdighet som människan inte kan förvärva, men bara ta emot som en gåva. Den bygger på att en trätt in i de mångas ställe och genom kors och död vunnit en evig återlösning. Den rening som profeten Malaki talade om, den skulle vara en försoning, en försoning som bestod i att Kristus, Guds Lamm, offrades för världens synd och skuld. Denna rening och denna försoning ska nu Johannes Döparen göra kända och så bereda vägen för Guds Son. Och det hör vi när han pekar ut Jesus och om honom säger: *"Se Guds Lamm som borttager världens synd."* som skänker syndaförlåtelse *"för Guds förbarmande kärleks skull"*.

3. FÖRKUNNAS PREDIKOÄMBETETS STORHET

Det är nu så att detta ska nå ut bland människor. Det ska inte vara en fördold hemlighet utan det skall ropas ut. Därtill lät också Herren Gud profeter uppstå vilka hade att förkunna Guds ord och vara Guds mun. *"Gå åstad vart jag än sänder dig och tala vad jag än bjuder dig --- Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun och Herren sade till mig: Se, jag lägger mina ord i din mun"* (Jer 1: 7ff) Och Sakarias säger om sin son Johannes: *"Och du, barn, skall kallas den Högstes profet, ty du skall gå framför Herren och bereda vägar för honom"* och själva meningen med denna predikan utsägs också: *"till att giva hans folk kunskap om frälsning, i det att deras synder blir dem förlätna"*.

I dess förlängning förordnar också Herren Jesus apostlar och de skall gå ut och förkunna evangelium för hela skapelsen. Men med dem är inte detta slut. Utan i apostlarnas fortsättning finns predikoämbetet i Guds kyrka och församling, förordnade av Gud, varigenom ordet skall förkunnas och sakramenten utskiftas och räckas.

Johannes Döparen är en förebild i detta predikoämbete. Dels att han är oförskräckt, dels att han predikar lag och evangelium. Och vidare, att han inte låter kungar eller ledare bland folket påverka vad han ska förkunna och lära. Utan han predikar Guds uppdrag och med Guds budskap.

Men som vi också i evangelierna och här i vår text ser, att människor som tror också är svaga och anfäktas av tvivel. Så hände med Abraham, så hände med Sakarias och så hände även med Johannes när han satt i fängelse. Ingen av oss heller är förskonade från det. Inte minst när det ser ut som om Gud vore långt bort och fjärran från vår räddning.

Men då har vi något att lära oss i dag, att Guds ord aldrig sviker eller tar miste. Gud handlar alltid efter sitt ord, sin uppenbarelse. Vi ska inte förvänta oss vad människor säger, utan vad Guds i sitt ord lovar. Där får vi taga honom riktigt på orden, och se, det är tro. Den tar fasta på vad som står skrivet, och hämtar all tröst, all nåd, all kraft ur Ordet, vad än som talar däremot, människor, världen samvetet, onda tankar. Allt sådant får vika. *"För gräset torkar bort, blomstren faller av men vår Guds ord förblir i evighet."*

Men du, o Gud, som gör vår jord, Så skön i sommarns stunder, Giv att jag aktar främst ditt ord Och dina nådesunder. Allt kött är bö, och blomstren dö, Och tiden allt fördriver; Blott Herrens ord förbliver.
Amen